

15 Ιουνίου Παρακλητικός Κανών Ὁσίου ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ τῆς Νουρσίας, γ. Ἰσιδώρας Ἀγieroθεΐτισης

Δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς.

ὁ ρμβ' (142) Ψαλμός καί τό Θεός Κύριος μετά τῶν στίχων αὐτοῦ·
εἶτα τά Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τῶν ἀρετῶν τόν γνησιώτατον φίλον, τόν τῆς σοφίας
ιερώτατον μύστην, θεολογίας ὄργανον, καλῶν ἐραστήν· δεῦτε
εὐφημήσωμεν, Ἱερώνυμον ὕμνοις, οὗτος τῆς ἀσκήσεως τοὺς
κανόνας φυλάξας, ἐν Παλαιστίνη ἵδρυσε μονάς, ἐνθα παρθένων,
χορόν καθωδήγησεν.

Δόξα. Ὅμοιον. Τῷ Γρηγορίῳ τῷ κλεινῷ Θεολόγῳ,
μαθητευθεὶς ὃ Ἱερώνυμε πάτερ, Εὐαγγελίου ἔμαθες τὰς θείας ἀρχάς,
ἄριστος γενόμενος, ἐρμηνεύς τῶν Γραμμάτων, ὄργανον τοῦ
Πνεύματος, συγγραφεὺς πλείστων βίβλων, τῆς ἡσυχίας στῦλος
ἀκλινής, τῆς ἀληθείας, ὁ μέγας διδάσκαλος.

Καί νῦν. Θεοτοκίον. Οὐ σιωπήσομεν, ποτέ, Θεοτόκε....

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: *Τόν θεόσοφον Ἱερώνυμον
τιμῶ. Ἰσιδώρας.*

Ὁδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τό εὐχρηστον σκεῦος τῆς ἐκλογῆς, τῆς γνώσεως λύχνον, τῆς
σοφίας ὑφηγητήν, Γραμμάτων διδάσκαλον τόν μέγαν, τόν
Ἱερώνυμον δεῦτε τιμήσωμεν.

Ὁ βίος σου ἄμεμπτος καί ἀγνός, ἡ σὴ πολιτεία, σεμνοτάτη καί
καθαρά, οἱ τρόποι σου σώφρονες καί θεῖοι, ὃ Ἱερώνυμε Πάτερ
ἀοίδημε.

Νυκτός Ἱερώνυμε ἱερέ, ἀπέθου τό σκότος καί τά ἔργα τά τοῦ φωτός, εἰργάσω σπουδῇ σου φιλοπόνῳ, ὡς τῆς ἡμέρας υἱός περιώνυμος.

Θεοτοκίον.

Θεῶσαι βουλόμενος ὁ Θεός, Ἀδάμ τόν φθαρέντα, παραβάσεως τῷ καρπῷ, ἐν μήτρᾳ Σου ὥκησε Παρθένε, καί ἀδιάφθορον ταύτην ἐφύλαξεν.

ᾠδή γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἐκ τῆς Δύσεως ἄστρον, ὡς φωτεινόν ἔλαμψας, πᾶσαν οἰκουμένην αὐγάσας τῇ ὠραιότητι, τῆς πολιτείας τῆς σῆς, ὦ Ἱερώνυμε Πάτερ, καί πιστῶν ἐφαίδρυνας, τά αἰσθητήρια.

Ὅφθαλμούς σου οὐδόλως, εἰς νυσταγμόν ἔδωκας, οὐδέ τοῖς βλεφάροις σου ὕπνον, ὦ Ἱερώνυμε, ἀλλ' ἀγρυπνῶν τῷ Θεῷ, ἀκαταπαύστως ὁμίλεις, ὡς πρὸς φίλον ἔγγιστα, διαλεγόμενος.

Συγγραφέα σε βίβλων, τῶν ἱερῶν ἔγνωμεν, ἔσοπτρον λαμπρόν τῆς σοφίας, καί τῆς συνέσεως, πνευματικόν ὁδηγόν, τῶν εὐσεβῶς διαγόντων, καί κρατῆρα γνώσεως, ὦ Ἱερώνυμε.

Θεοτοκίον.

Οὐρανῶν πλατυτέρα, ἢ Σὴ γαστήρ δέδεικται, Ἀχραντε Παρθένε Μαρία, Θεοχαρίτωτε, τόν τοῦ παντός Ποιητήν, καί συνοχέα τῶν ὅλων, ἐν σαρκί γάρ ἔτεκες, ἄφθορος μείνασα.

Ἀξίωσον, ἡμᾶς μανθάνειν Κυρίου τάς διατάξεις, καί φυλάττειν ἐπιμελῶς αὐτάς Ἱερώνυμε, διδάσκαλε, θείας φιλοσοφίας.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. ᾠχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Σοφίας Θεοῦ, τόν οἶκον τόν ἀρίζηλον, χαρίτων πολλῶν, τό σκεῦος τό πολύτιμον, τῶν Γραφῶν τόν εὐγνωστον, συγγραφέα

ἄσμασι στέψωμεν, τοῦ Παρακλήτου ὄργανον τερπνόν, τόν μέγα, καί
θεῖον Ἱερώνυμον.

Ὦδὴ δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Φιλοσόφων τόν ἑξαρχον, Παρακλήτου ὄργανον τό
εὐάρμοστον, Ἱερώνυμον τιμήσωμεν, καί αὐτοῦ τούς τρόπους
ἐπαινέσωμεν.

Ὅλοτρόπως ἐδούλευσας, μάκαρ Ἱερώνυμε τῷ Κυρίῳ σου, καί
Αὐτοῦ τό θεῖον θέλημα, καθαρᾷ καρδίᾳ σου ἐτέλεσας.

Νουνεχῶς Ἱερώνυμε, κόσμου τάς τερπνότητας ἐγκατέλειπες,
καί εἰς ἔρημον κατώκησας, ἐν ἀσκήσει ἄκρα τελειούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰησοῦν τόν Θεάνθρωπον, ἀπειράνδρως τέτοκας
Μητροπάρθενε, Παναγία καί διέμεινας, ὥς πρό τόκου πάλιν
ἀδιάφθορος.

Ὦδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἐρωτι Θεοῦ, Ἱερώνυμε φλεγόμενος, τῆς ἀσκήσεως ἐβάδισας
ὁδόν, σχῆμα Ἀγγέλων, ἐν συνέσει ἐνδυσάμενος.

Ῥήματα ζωῆς, ἐμελέτας Ἱερώνυμε, ἐν καρδίᾳ σου ἡμέρας καί
νυκτός, οἰκειοτρόπως, τῷ Θεῷ διαλεγόμενος.

Ὡ τῶν θαυμαστῶν, μεγαλείων Ἱερώνυμε, δι' ὧν Κύριος Θεός
ἐπὶ τῆς γῆς, τήν σὴν πορείαν, ἐξαιρέτως ἐθαυμάστωσεν.

Θεοτοκίον.

Νέον ἐπὶ γῆς, ὥς παιδίον ἀπεκύησας, τόν Θεόν τόν πρό
αἰώνων Μαριάμ, καινοποιοῦντα, τούς βροτούς δι' ἀγαθότητα.

Ὦδὴ στ΄. Τήν δέησιν ἐκχεῶ.

Ύψούμενος, πρὸς Θεόν τόν Ὑψιστον, ἱερώνυμε θεόληπτε Πάτερ, ἔξω σαρκός καί τοῦ κόσμου ἐγένου, καί τά οὐράνια κάλλη ἐώρακας, ἃ νοῦς ἀνθρώπου οὐ νοεῖ, ὀφθαλμός οὐδέ πάλιν τεθέαται.

Μελέτημα, προσφιλές σου ἔσχηκας, τοῦ θανάτου τήν ὠφέλιμον μνήμην, καί ὡς εἰκός ἀπενέκρωσας πάθη, τά τῆς σαρκός σου, σοφέ ἱερώνυμε· ζωῆς διό ἀληθινῆς, κληρονόμος ἐν χάριτι γέγονας.

Ὀλόφωτος, ὡς λαμπάς τά ἔργα σου, διαλύουσιν ἀγνοίας τό σκότος, καί τήν αὐγήν, ἱερώνυμε Πάτερ, τῆς ἀνεσπέρου ἡμέρας προβάλλουσιν· καί νῦν οἰκεῖς ἐν οὐρανοῖς, ἐν σκηναῖς τοῦ Φωτός ἀγαλλόμενος.

Θεοτοκίον.

Νηδυῖ Σου, καθαρᾷ ἐχώρησας, τόν ἀχώρητον παντί Θεοτόκε, τόν Ποιητήν οὐρανοῦ καί τῆς γῆς τε, Ὅν τῶν Ἀγγέλων αἰνοῦσι τά τάγματα· Αὐτόν δυσώπει μητρικῶς, λυτρωθῆναι ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Ἀξίωσον, ἡμᾶς μανθάνειν Κυρίου τάς διατάξεις, καί φυλάττειν ἐπιμελῶς αὐτάς ἱερώνυμε, διδάσκαλε, θείας φιλοσοφίας.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Τῇ σοφίᾳ τῶν θεοπειθῶν διδαγμάτων σου, καί τῷ πλούτῳ τῶν πνευματικῶν συγγραμάτων σου, κατευθύνεις ἐν ἀγαθοῖς τάς τρίβους τῶν πιστῶν, ὁδόν εὐθετον τῶν ἐντολῶν, ὑποδεικνύων εὐχερῶς, διὰ λόγων καί πράξεων· σέβοντες οὖν πρεπόντως, τήν θείαν σου πολιτείαν, ἀναβοῶμεν ἐν χαρᾷ, σοί τό χαῖρε ἱερώνυμε.

Προκείμενον· Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν καί ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.**Στ.** Οἱ Ἱερεῖς Σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καί οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. στ' 17-21).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ· καὶ ὄχλος πολὺς μαθητῶν αὐτοῦ καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἱ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν· καὶ οἱ ὀχλούμενοι ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων καὶ ἐθεραπεύοντο. Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτηε ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἰᾶτο πάντα. Καὶ αὐτός, ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγεν· μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε· μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε· μακάριοί ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσιν, καὶ ἐκβάλωσιν τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρόν, ἕνεκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου...

Καί νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι. **Στ.** Ἐλέησόν με, ὁ Θεός,...

Χαίροις Ἱερώνυμε, θεομακάριστε Πάτερ, τῆς σοφίας ὄργανον, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐνδιαίτημα· τάς χρηστάς ἔλαβες, δωρεάς πλουσίως, καὶ συνέγραψας τάς βίβλους σου· αὐτάς κατέχοντες, ὥσπερ θησαυρόν ἀνεξάντλητον, μανθάνομεν τά κρείττονα, καὶ τῆς σωτηρίας ἐχόμενα· θείαις οὖν εὐχαῖς σου, ἀξιώσον ἐργάζεσθαι ἡμᾶς, τά τοῦ Κυρίου προστάγματα, ὡς δοῦλοι εὐγνώμονες.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τίς ἀξίως ὑμνήσει, Ἱερώνυμε Πάτερ ἀξιοθαύμαστε, τά ἦθη τά χρηστά σου, τὸν ἄμεπτον σου βίον, καὶ τά θεῖα χαρίσματα, δι' ὧν Χριστός ὁ Θεός, ἐν γῇ ἐδόξασέ σε.

Ἰερώνυμος αὐθις, τῆς σοφίας ὁ μύστης ὁ ιερώτατος, παρέστη ἐν τῷ μέσῳ, ἡμῶν διαφερόντως, ὡς τρυφήν προτιθέμενος, τάς ἐκ τῶν βίβλων αὐτοῦ, σοφὰς διδασκαλίας.

Μακαρίζομεν πόθῳ, τοὺς ὁσίους σου τρόπους, ὧ Ἰερώνυμε· ὠδήγησας ἐκ Ῥώμης, σὺν Παύλᾳ Εὐστοχίαν, καὶ παρθένους πεντήκοντα, εἰς Παλαιστίνην μονήν, συστήσασαι ἁγίαν.

Θεοτοκίον.

Ὡς γλυκύ Σου τό κάλλος, ὡς ὠραῖα προσώπου Σου ἡ εὐπρέπεια, ὡς θεία ἡ τιμή Σου, ὡς ἄφραστος ἡ δόξα, Παναγία θεόνυμφε· Ἀγγελικῶν γάρ χορῶν, προέχεις ἐξαιρέτως.

Ὠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ἰερωνύμου, τοῦ θεοφόρου Ὁσίου, τὴν σεμνήν καὶ λαμπράν πολιτείαν, Ἄγγελοι ὁρῶντες, ἐξέστησαν ἐν θάμβει.

Σκεῦος ἐγένου, τῆς ἐκλογῆς τῆς τιμίας, Ἰερώνυμε Ὅσιε Πάτερ, εἰς διακονίαν, Θεοῦ κατηρτισμένον.

Ἰδὼν ψυχῆς σου, τό ταπεινόν τε καὶ πρᾶον, ὁ Θεός Ἰερώνυμε Πάτερ, ἔθετό σε λύχνον, Αὐτοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Θεοτοκίον.

Δεῦτε συμφώνως, αἱ γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων, μακαρίσωμεν ὕμνοις ἐνθέοις, τὴν Ὑπεραγίαν, Παρθένον Θεοτόκον.

Ὠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ὡς χόρτον ἐθεώρεις, δόξαν τὴν τοῦ κόσμου, ὧ Ἰερώνυμε Πάτερ, διό νουνεχῶς, αὐτὴν ἀφῆκας φορέσας, σχῆμα τό ἅγιον.

Ῥημάτων Γρηγορίου, θείου Θεολόγου, ὡς ἐπακούσας ἐγένου αὐτοῦ μαθητής, καὶ ἰσοστάσιος δόξῃ, ὧ Ἰερώνυμε.

Ἀγάλλου Δαλματία, τοῦ Ἰερωνύμου, τοῦ πανενδόξου υἱοῦ σου τῇ θείᾳ τιμῇ, καὶ ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, πᾶσα εὐφράνθητι.

Θεοτοκίον.

Συνάμα τῷ Ἀγγέλῳ, χαῖρε Σοί βοῶμεν, θεοκυῖτορ Μαρία καί γάρ διά Σοῦ, αἱ γενεαί τῶν ἀνθρώπων, χάριν ἐλάβομεν.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς....

Χαίροις Ἱερώνυμε ἱερέ, δόξα τῶν Ὁσίων, τῶν Δικαίων ἡ ἐκλογή· χαίροις τῆς σοφίας διδάσκαλε καί μύστα, τῆς γνώσεως ταμεῖον, ὑπερπληρέστατον.

Ἄγγελοι καί ἄνθρωποι συνωδά, τοῦ Ἱερωνύμου, μεγαλύνουσιν ἐν ὠδαῖς, τήν εὐπρεπεστάτην ἐόρτιον ἡμέραν, τό χαῖρε προσφωνοῦντες, τούτῳ ἐν χάριτι.

Ἴδετε υἱόν μου τόν εὐκλεῆ, κράζει Δαλματία, καυχωμένη μητροπρεπῶς· τοῦτον ὥσπερ λύχνον, προτέθηκα ἐπ' ὅρους, τοῦ λάμπειν καί φωτίζειν, κόσμου τά πέρατα.

Ῥήματα τά πάνσοφα καί σεπτά, τά τοῦ Γρηγορίου, Θεολόγου ὡς ὁδηγόν, ἔσχες ἐν τῷ βίῳ, διό τῆς ἀληθείας, ἐβάδισας τήν τρίβον, ὃ Ἱερώνυμε.

Ἐγραψας χειρί σου μετά σπουδῆς, βίβλους θεοσόφους, Ἱερώνυμε καί αὐτάς, ἔδωκας ὡς πλοῦτον καλῆς κληρονομίας, τοῖς θέλουσι μαρθάνειν, ὅσα ὠφέλιμα.

Ὅλη σου καρδία, ὅλη ψυχῇ, ὅλη σου προθέσει, Ἱερώνυμε καί σπουδῇ, ἔστερξας τῶν πάντων, Θεόν καί Βασιλέα, Αὐτῷ ἀκολουθήσας, μετά πιστότητος.

Σέβω Ἱερώνυμε καί τιμῶ, σοῦ τήν πολιτείαν, τήν θεάρεστον καί σεμνήν· ὕμνοις μεγαλύνω τάς σάς μεγαλουργίας, τήν δόξαν σου θαυμάζων, τήν ὑπερθαύμαστον.

Ἰσχυσας βαστάσαι ἀδίκων, συκοφαντιῶν τε, τάς πικρίας καί τά δεινά· ἔχων δέ Κυρίου, τήν πίστιν ὡσεὶ ὄπλον, ἐξήλθες νικηφόρος, ὃ Ἱερώνυμε.

Ἐπαινόν σοι πλέκομεν εὐμενῶς, Πάτερ τῶν Πατέρων,
Ἰερώνυμε θαυμαστέ, σοῦ τάς ἀριστείας τιμῶντες μετά πόθου, καί
σοῦ τά μεγαλεῖα, ἐγκωμιάζοντες.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετά τῆς Θεοτόκου,
ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον...

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ἐν σπουδῇ μαθητεύσας, ἱερέ Ἰερώνυμε, παρά Γρηγορίῳ τῷ
πάνυ, Θεολόγῳ ἠρεύνησας, σοφίας οὐρανίου τόν βυθόν, τάς ῥήσεις
ἐρμηνεύσας τῶν Γραφῶν· τάς δέ βίβλους σου πλουτοῦμεν ὡς
θησαυρόν, χειρί σου ἅς συνέταξας· χαίροις, τῶν Ἱερέων ἡ τιμή·
χαίροις, Ὅσιων σέμνωμα· χαίροις σεμνῶν παρθένων ὁδηγέ, τῆς
Παῦλας Εὐστοχίας τε.

40 Κύριε ἐλέησον

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Χαίροις, τῆς σοφίας ἐραστά, τῆς θεολογίας ὁ μύστης,
φιλοσο-ίας ὁ νοῦς, ἄνθος εὐωδέστατον τῆς θείας γνώσεως,
Ἰερῶμυμε Ὅσιε, Πατέρων τό κλέος, βάσις καί ἐδραῖωμα τῶν
μοναζόντων τε· χαίροις τῆς ἐρήμου ὁ λύχνος, φαίνων τοῖς ἐν σκότει
κειμένοις, τοῦ Εὐαγγελίου τήν ἀλήθειαν.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου....

**Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς.**